

De afgelopen tijd hebben we met grote verbazing de debatten over bezuinigingen op het speciale onderwijs gevolgd. Het speciaal onderwijs in Nederland is bedoeld voor kinderen die vanwege leer- of gedragsproblemen, vanwege lichamelijke, zintuiglijke of verstandelijke handicaps of door gedragsstoornissen extra zorg op school nodig hebben en in het reguliere onderwijs niet tot hun recht komen.

Dus met name voor kinderen die:

1. Visueel gehandicapt zijn of meervoudig gehandicapte kinderen met een visuele handicap.
2. Doof of slechthorend zijn, kinderen met ernstige spraakmoeilijkheden of meervoudig gehandicapte kinderen die één van deze handicaps hebben.
3. Lichamelijk gehandicapt zijn, zeer moeilijk lerende kinderen en langdurig zieke kinderen met een lichamelijke handicap, of meervoudig gehandicapte kinderen die één van deze handicaps hebben.
4. Zeer moeilijk opvoedbaar zijn, langdurig zieke kinderen anders dan met een lichamelijke handicap en kinderen in scholen met een pedagogisch instituut.

Voor deze kinderen is er ook voortgezet speciaal onderwijs. Verschillende scholen gaan de samenwerking aan met regulier Voortgezet Onderwijs scholen zodat leerlingen een diploma kunnen halen.

Iedereen heeft tegenwoordig wel een mening over kinderen met een beperking:

- Iedereen is tegenwoordig maar een zorgleerling
 - De maatschappij draait op voor de slechte opvoed capaciteiten van de ouders
 - Waarom moet de maatschappij opdraaien voor kinderen met een handicap.
 - Geef ze maar eens andere snoepjes (komt vast door kleurstoffen)
 - Enzovoort.
1. ***Nee, niet iedereen heeft extra zorg nodig, maar er wordt wel steeds meer verwacht van kinderen in onze maatschappij.*** *Konden kinderen met een psychiatrische aandoening vroeger met de hulp van een gedreven leerkracht in het kleine dorpsschooltje nog wel meekomen tegenwoordig moeten ze als peuters en kleuters al aan bepaalde verwachtingen (van overheid uit) voldoen. Daarnaast komen er steeds grotere scholen en grotere klassen (ook van de overheid uit). Voor kinderen met een handicap is dit niet meer bij te benen en die vallen dus geheel buiten de boot. Deze kinderen komen terecht op het speciale onderwijs of met een rugzakje in het reguliere onderwijs.*
 2. *Ouders van kinderen met een handicap (welke handicap dan ook) **werken harder** aan de opvoeding dan welke andere ouder dan ook, juist omdat er van alle kanten altijd commentaar komt.*
 3. *Vroeger werd een kind met een handicap al snel in een tehuis geplaatst. Tegenwoordig houden ouders kinderen vaker en langer in de thuis situatie. Wat dan voor de overheid al veel goedkoper is dan een tehuis.*

Iedereen heeft recht op een goed leven dus ook kinderen met een handicap. Of willen we als maatschappij toch maar gaan voor een samenleving zonder zieken en gehandicapten. Wat doen we dan met onze zieken en gehandicapte?

- 4. Een handicap is een lichamelijke of geestelijke beperking en niet iets dat door een verkeerde opvoeding of voeding ontstaat. Ach als het zo simpel zou zijn als verkeerde snoepjes waren de ouders van deze kinderen echt de eerste die dat door hadden. De ouders stellen zo'n diagnose ook niet zelf, maar deze wordt gesteld aan de hand van allerlei testen en onderzoeken van artsen, die daarvoor LANG geleerd hebben.*

Wij hebben 1 dochter (12 jaar), die naar het speciaal basis onderwijs gaan i.v. m. o.a. PDD-NOS. Natuurlijk hebben wij het eerst uitgebreid geprobeerd in het reguliere onderwijs. Maar daar liep ze compleet verdwaasd rond in een klas met 28 kinderen. Ze voelde zich dusdanig onveilig dat er van leren niks terecht kwam en zij door de hele klas genegeerd werd inclusief de leerkracht. Intussen zit ze in het laatste jaar SBO en het gaat goed met haar ze heeft leren lezen en rekenen. Volgend jaar kan ze naar het VSO, tenminste als dat er dan nog is, anders komt ze thuis te zitten of in een tehuis, maar iedere kans op arbeid heeft ze dan wel verloren.

Onze zoon (14 jaar) gaat naar het VSO. Hij heeft kernautisme en zit sinds 2 jaar op een zgn. cluster 4 school. Hij voelt zich hier dusdanig zeker dat hij eindelijk aan leren toekomt. Dit heeft als resultaat dat hij (als de plannen van het passend onderwijs geen roet in het eten gooien) over 2 jaar met een VMBO diploma TL Techniek van school komt. Gaan de plannen voor het passend onderwijs door dan zit hij vanaf 2012 thuis zonder diploma en dus zonder kans op zinvolle arbeid. Het resultaat is dan dat ook hij in een tehuis terecht komt.

Als ouders hebben we intussen alle mogelijke investeringen gedaan om onze kinderen zo goed mogelijk te laten functioneren. Dit varieert van allerlei aanpassingen in huis tot het volgen van cursussen waardoor we van ouders allebei veranderd zijn in gecertificeerde hulpverleners tot aan een verhuizing toe (van het westen naar het noorden van het land). Dit alles betaald uit eigen middelen, want daar zijn geen potjes voor. En mocht het nodig zijn dan verkopen we al onze bezittingen om onze kinderen zo lang en zo geschikt mogelijk te begeleiden.

Wij kunnen veel als ouders maar zijn niet in staat om hun geschikt onderwijs te geven tussen andere kinderen met dezelfde soort beperkingen. Onderwijs tussen kinderen die hetzelfde zijn geeft een dusdanige herkenning dat ze zich niet meer alleen op de wereld voelen en dat stelt hun dan weer in staat op zich te ontwikkelen tot een volwaardig mens in deze maatschappij. En als maatschappij zijn we verantwoordelijk voor alle kinderen en mensen hier in Nederland.

Daarnaast heeft Nederland de Universele Verklaring van de rechten van de Mens ondertekend en zich daarmee tot bepaalde zaken verplicht.

Volgens de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens heeft:

1. VN recht 17: Iedereen recht op onderwijs.

Dus ook kinderen met een handicap.

*Het is erg kort door de bocht om alles af te schuiven op **mode diagnose**, die dan gesteld zijn door (MODE?) psychiaters. Zo wordt dus iemand gewaardeerd met een artsenopleiding van 6 jaar, gevolgd door vier en een half jaar durende specialisatie in geestesziekten.*

2. VN recht 13: Iedereen er recht op dat de overheid hem helpt om goed te kunnen leven.

*Als kinderen met een handicap niet in staat worden gesteld om goed (**voor hun geschikt**) onderwijs te volgen kunnen ze dus niet een goed leven volgen, maar zijn veroordeeld tot een leven zonder zinvol werk en zinvolle dagbesteding.*

3. VN recht 14: Iedereen recht op werk en bescherming tegen werkloosheid.

*Als kinderen met een handicap niet in staat worden gesteld om goed onderwijs te volgen kunnen ze dus niet een goed leven volgen, maar zijn **veroordeeld tot een leven** zonder zinvol werk en zinvolle dagbesteding. Op een beschermde werkplek of uitkering hoeven ze ook niet te rekenen want die zijn ook al weg bezuinigd.*

Dus laat het speciaal onderwijs zoals het is en geef onze en andere kinderen met een handicap een kans op een volwaardig bestaan met kans op een zelfstandig leven.

Bea Rubingh (moeder van 2 kinderen met autisme; **een ontwikkelingsstoornis**)
Bonkelaar 14
9422 LJ Smilde